

Preplatnicima i čitaocima „Bogoslovske Smotre“.

Teško, izuzetno doba, što ga proživljujemo, ne može biti bez utjecaja i na rad oko „Bogoslovske Smotre“. Gotovo sa polovinom Evrope ne stojimo u književnoj svezi. Koliko su dakle radnici i spremni raditi — a to nije lako u ovo uzrujano doba — nedostaje im dovoljne savremene literature, knjiga i časopisa. I drugdje po svijetu — silent musae, a uz to je i poštovni saobraćaj gotovo raskinut. Novijih stručnih djela ne možemo ni dobiti. Tako je naš rad vrlo ograničen. Molimo za to p. n. poštovane čitaoce, da nam ne zamjere, što već i za to stežemo objam naše „Bogoslovske Smotre“, a da ne spominjemo tehničke poteškoće, skupoću papira, štampe i t. d. Unatoč svih neprilika riješili smo se ipak na to, da „Bogoslovsku Smotru“ i dalje izdajemo, da nam možda ne izgine za dulje vremena sasvijem.

Iznosimo za to s ovim sveskom dvije molbe:

Prvom se obraćamo na p. n. gg. profesore bogoslovskih učilišta i pisce bogoslovskih disciplina u svim hrvatskim zemljama, da nas se spomenu po svom obećanju, i da nam što prije pošalju što više gradiva za „Bogoslovsku Smotru“: članaka, bilješki, recenzija i t. d. Kad bi svaki stručnjak barem nešto svake godine poslao našem uredništvu, bila bi „Bogoslovska Smotra“ kraj svih nevolja ipak mnogostrana i krcata zanimljivim priložima. Samo je uredništvo ne može tako ispuniti, da bi svakoga zadovoljila, dok je uredništvo vezano, da i na drugim poljima upotrijebi svoje sile. Molimo dakle sve prijatelje napretka, hrvatske bogoslovske knjige, da nas vazda, a osobito u ovo teško vrijeme svojim radom potpomognu.

Drugu molbu upravljamo na p. n. gg. predbrojnike. „Bogoslovska Smotra“ nema ni četvrtinu pretplatnika od onoga broja, koliki bi prema broju hrvatskoga klera morao da bude. Osim toga zaboravljaju mnogi i od onih, koji su „Bog. Smotru“ predbrojili, točno i redovno šiljati svoju pretplatu. Molimo dakle najusrdnije sve one, koji naš časopis primaju, da nam kako zaostalu dugovinu tako novu pretplatu što prije pošalju. Osim toga lijepo im se preporučujemo, da za volju dobre stvari našu „Bog. Smotru“ nastoje što više proširiti i novih nam pretplatnika skupiti. Nijedan hrvatski bogoslov, nijedan svećenik ne bi smio biti bez „Bog. Smotre“. Tko svoga znanja ne proširuje i novim gradivom ne osvježava, brzo će zaboraviti ono, što je nekoć u teologiji naučio. A što je danas svećenik bez stručnoga znanja, dok sav svijet čovjeka — i svećenika — sudi po tom, što za pravo znade.

Još jednu. Svaki čas nam stizavaju molbe za koji raspačani svezak „Bog. Smotre“ iz prijašnjih godišta. Nekoja gg. nijesu nekih godišta nikad platila, neki ih imadu nerazrezane gdje god u rpi papira — a ovamo vapaj za tim godištima i pojedinim svescima. Molimo takovu gospodu, neka nam iskažu barem tu ljubav, te se riješe „balasta“ i te nam sveske povrate. Ako su časopis platili, voljni smo neke sveske (na pr. tečaj II. br. 1.) i remunerirati.

Ima li tko, kakovu želju s obzirom na sadržaj, kakov upit ili poteškoću, neka nam javi. Raspraviti ćemo u „Bog. Smotri“ svako pitanje, koje tko napose zaželi.

Uprava i uredništvo „Bogoslovske Smotre“.